

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.433 van 16 april 2014
in de zaak A. 212.014/XIV-35.557**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Vincent Neerinckx
 kantoor houdend te 9140 Temse
 Akkerstraat 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 25 maart 2014, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 119.606 van 26 februari 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 3 april 2014 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Daargelaten de vraag of artikel 780 van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing is op een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, blijkt uit het proces-verbaal van de terechtzitting van 12 februari 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet dat verzoeker

enige opmerking heeft gemaakt betreffende de aanvullende nota van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Uit het proces-verbaal van de terechtzitting van 29 januari 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dan weer dat de verwerende partij een kopie van de aanvullende nota aan verzoeker heeft overhandigd. Aangezien het rechtsplegingsdossier naast een gefaxte en inderdaad onleesbare kopie van de aanvullende nota ook een perfect leesbare kopie bevat die door de verwerende partij per drager werd neergelegd, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat dit de versie is die aan verzoeker werd overhandigd. Verzoeker brengt geen elementen aan die op het tegendeel zouden kunnen wijzen. Het mailverkeer dat verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt, is niet van aard om bovenstaande vaststellingen te weerleggen. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome, en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, is, zoals herhaaldelijk bevestigd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, niet van toepassing op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Gelet op hetgeen bij de behandeling van het eerste middel werd vastgesteld, maakt verzoeker geen schending van het recht van verdediging aannemelijk. Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zestien april tweeduizend veertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams